முதற் வயகுத்தீயவர்ன் ○ மகவும் உதார கீர்த்தியுடையவரும் ○ அகமகத்ர்
தான் ○ மெய்மான சிம்பாவுடனை ○ சான்யெனகத் தோன்றுன் ○ அபாக்கியவதி ○
முக உதாரதினம் ○ யோத்ஸ்ரமாகுடையவர்ன் ○ தூஞ்சம் என அண்டுகோன் ○
ஆவ்ரவயுடைய செய்தான் ○ நிவிவேயத் செய்தது ○ புராகாவிதம் ○ கூகம்
வொன்றாயது ○ அழகுடையவரான் ○ கூகம் சிலவமற்றாருக்கு ○ ஏனத்தோ
டரும் உச்சரிப்பெய்யது ○ கிடேஷத்துக்கு ○ அண்ணன் கணவ முலை ○ பக்ச
கிரியும் ○ துமாரனாய் யோர் சொம்பரவும் ○ கூகத்திகள் பிரிவோன் ○ அபாக்கியவாக
கிடக் ○ உன் தாயும் வெருத்துப் பேச்சு ○ அர்த்துமாவத்துன் பார்த்தான் ○ ஏனனம் மகுந்தோன்
கூகத்தி ஊடுவாக்கீசேப்பான் ○ உகப்பாற்காகக் ○ நங்கூரம் யோட்டது யோட்டது யோனையாற்று அவன்
யானை ○ சுத்த நாடியும் ஒருவகியைது ○ நிருபன் பேசுகின் கிரான் விடுவுன் அவைக்கலம் புரிந்து
யோவ ○ வயலையான் ஒருவன் ○ ஏ அவ்வேம் யெகத்து மட்டான் ○ உன் அர்த்துவன்
யொருந்துகிடந்தது ○ நல்லக்கானம் கிறந்து வரை வான்கிட ○ யெய்ய வல்லவுகமாக கூகத்தி
அழகைத் தப்புவாகிய ○ நாத்தனுர் கிரயத்தான் ○ சந்தர்ப்ப நிர்மாதம் ○ நவீன அவதாங்கள்ரான
ப்பிரங்கள் ○ எகக்கக்கமாகம் பாய்பா சூகர்ஹண சக்தி ○ உணர்வுக்கே சூதுமைக்கு வரு
தான் ○ அவையும் ○ தனாவத்துனாவ அவகிப்பார்த்தான் ○ மனதின் வானமாசுகிக்கிறு ○
மனையோரோக்கேஷுன் ○ துனாம்பிமாக வானவிகிறது ○

தூனாவயர்: நேகியதுக்கு தகுந்த கீரியையப் பாதுயவர். சூசகன்: எல்லோராலும் சூசகப்
பட்டவர்கள். தூண்டினத்தின் நகையர் கொல்ல்ன்னத் எண்பார்கிறவர் போல் சூடப்பாக கூறை
கூ. கூப்பர் கர்ப்பன வேணைகளை மிப்பட்டுக்கே அணைந்தவரல்ல. சூதிலையான
கூறாமகக்கு எவ்வகத்திலும் கிணைப்பவரல்ல. மிரவுத்த வானாலப் புனலையுடையவர் ஒரு
ஹாத ஹேக்ஸ்பியரோ யெழுத்தவர். ஒப்பக்கூத்தர்: லகத கூதனாவைக்கொப் போல்
கிரண்டாந்தாகவை யெனக் கொள்ளலாம். அணுபாவர் புகழேந்தியப் வாதுத்தப்பா
வர் கிரப்பமும் கோணை உரா அந்தாரியாவதின் ஒப்பக்கூத்தரும் கிணையன்றவர்.

1. லோத்துங்கன்	கி.பி.	1070	வரை	1118	வரையும்	
வக்கிரம சோதன்	"	1118	"	1132	"	
விமாரலோத்துங்கன்	"	1132	"	1162	"	
இரண்டாம் ராஜராஜன்	"	1162	"	1200	"	

பேர் மன்னோ பகிடன் யொழுந்தான் அறுவலோ
ஆடுகேந்த தேன் புலவும் அம்பலவான ஆடுகப்பொன்
ஏந்தினையப் போல் அணைவுகைக் கிவ்கானுந் (து) என்னையான்
அர்த்தகனே நாயகன் ஆனுன்

[ஆடுகப்பொன் ஏந்தினையப் போல் - பத்தரை மாற்று பொன்னுன்
செய்து வைத்த ஏணையைப் போல்)

*

தூக்க மாசிக்கலம் பாத்தினும் பாத்துக சிடர் வையும் பகோயை
கிடுக உரயாடை ஆடுத்தினும் ஆடுத்துக; ஆன்புவந் தூவ்வோ
வெங்கன பாவக கத்தினை விழுத்தினும் விழுத்துக உரடையேனும்
செல்லா நாயக! நிலையுறு யார்கள் கன் கிலம்பிறுன் தூவர்ப்பா
யே

[பகோயை - சாணாடாயையுடனும், ஆடுக்கை - ஆடைத்தை
விழுத்தினை - சொல்லும் ஐய்யத்தைக் கொண்டான் ஆகுத்
தினை விழுத்தினுலும், உரடையேனும் - நிலை வாயல்.]